

Cel mai bun și cel mai rău lucru din lume

Un domnitor întrebă odată pe cel mai înțelept sfetnic al său care este cel mai bun lucru din lume. După câțva timp, sfetnicul se întoarse la palat cu răspunsul pregătit.

– Ai găsit care e cel mai bun lucru din lume?, îl întrebă domnitorul.

– Da, stăpâne. Cel mai bun lucru din lume este "limba". Cu ea mama îi mângâie mereu pe copiii ei, când plâng. Cu ea crainicul anunță victoria armatelor tale asupra dușmanilor. Cu ea învățații lumii transmit înțelepciunea lor elevilor. Și limba ta nu este oare instrumentul cu care stăpânești peste supușii tăi, vorbești adevărul și dreptatea și îl preamărești pe Dumnezeu?

– Bine ai găsit! Dar acum mergi și găsește cel mai rău lucru din lume.

Înțeleptul plecă și, din nou, nu peste mult timp, se întoarse cu răspunsul.

– Ai găsit care e cel mai rău lucru din lume?, îl întrebă domnitorul.

– Da, stăpâne, am găsit, îi răspunse înțeleptul. Un lucru mai rău decât limba n-am găsit.

– Cum așa, tot limba?!, se miră domnitorul.

– Da, deoarece cu ea oamenii se jignesc și se supără unii pe alții.

Cu ea vorbesc urât și înjură. Ea servește spre a spune minciuni și de secole aduce suferință între oameni.

– Într-adevăr, ai dreptate, îi răspunse stăpânul.

Și, pentru înțelepciunea sa, a poruncit să fie răsplătit cu multe daruri.

Cel ce voiește să iubească viața și să vadă zile bune să-și oprească limba de la rău și buzele sale să nu grăiască vicleșug.

(I Petru 3,10)

Curățenia

Era o dată un vânzător de săpunuri care nu avea evlavie față de biserică. Într-o zi s-a întâlnit cu un preot. Din vorbă în vorbă au început să discute și despre credință. Vânzătorul de săpunuri a spus:

– Creștinismul nu a reușit să facă nimic. Deși Evanghelia este predicată de două milenii, lumea nu a devenit mai bună. De atunci și până acum peste tot există răul și oameni răi.

Preotul nu a răspuns direct ci i-a arătat un copil foarte murdar care se juca la margine de drum și i-a spus:

– Săpunul nu a reușit să facă nimic de când a fost inventat. Peste tot există mizerie și oameni murdari. Lumea nu e mai curată de când se fabrică săpunuri.

– Săpunul, spuse vânzătorul, ajută numai dacă se aplică în practică, dacă-l folosești. Nu putem obliga oamenii să-l folosească.

Preotul îi răspunse:

– La fel e și cu creștinismul! Avem Botezul prin care omul se spală de toate păcatele, avem și Mirungerea prin care credinciosul se îmbracă într-un om nou. Avem botezul lacrimilor, adică pocăința, dar oamenii nu vor să se folosească de ea. Avem Taina Mărturisirii prin care omul poate să-și recapete haina curată a botezului. Avem Sfântul Maslu prin care oamenii se pot vindeca de bolile trupești și sufletești. Avem multe taine în Creștinism, dar dacă oamenii nu vor să le ia în seamă vor rămâne asemenea copilului acestuia, care nu vrea să folosească săpunul ca să fie mai curat. Multe feluri de săpun avem, dar trebuie folosit!

A fi aproape sau departe de Dumnezeu atârnă de omul însuși, pentru că Dumnezeu e pretutindeni.

(Sf. Ioan Gură de Aur)

